

9) § 7de Linie, ændres: „Emballage“ til „Indpakning“.

Af Bergg., Frederiksen, S. M. Mørk, E. Nielsen, Raasleff, S. Née, Sager, og (subsidiert) Bahler.

10) Paragrafen, aaffates, saaledes:

Denne Lov, træder i Kraft den 1ste April 1871 og gælder, indtil en ny almindelig Toldlov udkommer, dog ikke udover den 1ste April 1873.“

De, stillede ændringsforslag, Lovforslagets Paragrafer samt Spørgsmålet om Lovforslagets Overgang til 3de Behandling, flettes under Et under Forhandling.

Taubø: Under Nr. 1 har jeg tilsladt mig at stille et Forslag, der gaar ud paa at indstrenge den foreliggende Lovs Hovedindhold til at omfatte, hvad der antages at ville være til Fordel for de vestindiske Kolonier. Det er fremhævet fra flere Sider, og ligedes med den høitærede Finantsminister, at Lovens Hovedstemed var, at give de vestindiske Der en Slags Erstatning som en Opmærksomhed; fordi Derne ikke have faaet den Understøttelse, Regjeringen havde tilstænt dem ved det i Begyndelsen af denne Samling indbragte Lovforslag; men paa den anden Side trox jeg rigtignok ogsaa at de fleste af Thingets Medlemmer og til en vis Grad ligedes den høitærede Minister maa være enige i, at andre Forandringer i Toldsatserne rettet bør udført, indtil den almindelige Toldrevision bliver forelagt hvilket kan antages at vilse ske i næste Samling. Fra St. Croix indføres der hertil saagodtsom udeluffende Muscovados Suffre, som ere mørkere end Nr. 15, og forsygvidt der indføres andre Muscovados Suffre herfra, er det almindeligt erkendt, at det er en saa forsvindende Del, at man ikke behøver at tage Hensyn dertil. Disse Muscovados Suffre, foreslagn jeg paa samme Maade som Lovforslaget at lade findaa under et lavere Nummer, nemlig Lovbejnummer 229, og derved vil Bestindelsen faa hele den Begunstigelse, som Lovforslaget har tilstænt

det. Der vilde imidlertid herved fremkomme et vist finanssielt Tab, som selvfolgtlig vilde blive større end det, Lovforslaget vilde medføre, eftersom dette paa den anden Side forhøier Tolden, paa endel andre Suffre, men jeg har tænkt at kunne tilhvelebringe den onkelige flingntsielle Eigenvægt, i saa Henseende ved, at forhøie Tolden haade for Nr. 228 og for Nr. 229 med $\frac{1}{10}$ Sk. Derved vilde gunstigelsen for St. Croix Suffre blive affurat, den samme som den, der var påaet med Lovforslaget, og der vilde, forsaavdt Bergninger, nogenlunde kunne anstilles, ikke derved lidet noget finanssielt Tab, i alfaal, sikkert et mindre Tab, end Lovforslaget, som det foreligger, vilde have tilfølge. — I Slutningen af mit Fortrag vil der findes nævnt en Art Suffre, som hedde Konkret suffre, men jeg skal ganske henstille til den høitærede Minister, og det høie Thing, hvorvidt man maatte finde det rigtigt at optage dem i Lovforslaget. Grunden, hvorfor jeg har nævnt dem, er den, at Kommissionen i sin Betænkning Pag. 11 har oplyst, at disse saakaldte Konkret suffre, det vil sige „Mørsften i aldeles urenet tilstand, storkeet til en fast Masse“, hidtil slet ikke have funnet hensiges under nogen af Toldtarifens Positioner. Saavidt mig befjendt blive de for Diden fortoldede efter Nr. 229, men dette savner ifølge Kommissionens Udtalelse Lovhemmel, og derfor børde det vistnok være rigtigt udtrykkelig at fastsætte, at den faktiske Bestatning efter Nr. 229 ogsaa virkelig bliver lovlig. Jeg skal dog som sagt ganske henstille til den høitærede Minister og til Thinget, hvorvidt dette maas anses for onkeligt, thi det er Noget, som egentlig ligger udenfor mit Stemmed, hvilket er, at indstrenge Loven, til hvad der maas anses for at være til Bettelse for Bestudien. Derfor har jeg forlangt delt Afstemning over mit Fortrag, under Nr. 1, saaledes at man, der som man onsker det, kan udelade de tre sidste Ord, der angaa Konkret suffre. — De Fortrag, jeg har stillet under Nr. 4 og 5, ere rene Redaktionsændringer, hvorved jeg ikke skal opholde mig længere. — Under Nr. 6, har jeg til Tharaen stillet et Fortrag, der ligedes angaa de vestindiske Suffre. For Muscovados Suffre er Tharaen